

XARXA

Crist, ha ressuscitat! Al-leluia!

*Els teus deixebles no s'ho acabaven de creure...
Fins que els vas fer veure que el ressuscitat
era el que havia estat crucificat
i ells havien donat per mort.*

*La teva resurrecció els obria uns horitzons
que ells mai no havien sospitat,
tot i les vegades que els ho havies predit.*

*La dificultat dels deixebles per creure
ens ajuda avui a fonamentar la nostra fe:
ens costa de comprendre la teva resurrecció,
ens costa de comprendre que la teva resurrecció
és promesa garantida de la nostra resurrecció.*

*Avui, del fons del cor et podem dir:
creiem fermament que has ressuscitat
creiem que ets viu i present entre nosaltres
creiem que vius present en el cor dels creients,
en el cor de cadascú de nosaltres! Al-leluia!*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escrip-tures,

Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. [Jn 20,1-9]

Salm responsorial 117

R/ Avui és el dia / en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo.

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / "S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima". **R.**

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. **R.**

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. **R.**

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, / glorifiqueu-lo, reve-rencieu-lo, fills d'Israel. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: El nou rostre de Déu

No van tornar a ser els mateixos. La trobada amb Jesús, ple de vida després de la seva execució, va transformar totalment els seus deixebles. Van començar a veure-ho tot de manera nova. Déu era el ressuscitador de Jesús. Van treure'n les conseqüències aviat.

Déu és amic de la vida. Ara no n'hi havia cap dubte. El que havia dit Jesús era veritat: «Déu no és Déu de morts, sinó de vius». Els homes podran destruir la vida de mil maneres, però, si Déu ha ressuscitat Jesús, això vol dir que només vol la vida per als seus fills. No estem sols ni perduts davant la mort. Podem comptar amb un Pare que, per sobre de tot, fins i tot per sobre de la mort, ens vol veure plens de vida. D'ara endavant només hi ha una manera cristiana de viure. Es resumeix així: posar vida on altres hi posen mort.

Déu és dels pobres. Ho havia dit Jesús de moltes maneres, però no era fàcil de creure. Ara és diferent. Si Déu ha ressuscitat Jesús, vol dir que és veritat: «Feliços els pobres, perquè tenen a Déu». L'última paraula no la té Tiberi ni Pilat, l'última decisió no és de Caifàs ni d'Anàs. Déu és l'últim defensor dels que no interessin a ningú. Només hi ha una manera d'assemblar-se a ell: defensar els petits i els indefensos.

Déu ressuscita els crucificats. Déu ha reaccionat davant la injustícia criminal dels que han crucificat Jesús. Si l'ha ressuscitat és perquè vol introduir justícia per sobre de tant abus i crueltat que es comet al món. Déu no està del costat dels que crucifiquen, està amb els crucificats. Només hi ha una manera d'imitar-lo: estar sempre al costat dels que pateixen, lluitar sempre contra els que fan patir.

Déu eixugarà les nostres llàgrimes. Déu ha ressuscitat Jesús. El rebutjat per tots ha estat acollit per Déu. El menyspreat ha estat glorificat. El mort és més viu que mai. Ara sabem com és Déu. Un dia ell «eixugarà totes les nostres llàgrimes, i no existirà més la mort, no hi haurà crits ni fatigues. Tot això haurà passat». [J. A. PAGOLA]

Creure en la resurrecció

Creure en la resurrecció és creure en l'acció de Déu en la història, és creure en el poder de Déu que actua en els petits i indefensos.

Creure en la resurrecció és creure que fins i tot d'allò més dèbil i fràgil, Déu pot fer néixer una cosa nova. Fins la persona més afeixugada pels seus pecats, Déu pot aixecar-la, convertint-la en deïxible.

Creure en la resurrecció és ser capaç de trencar amb la mediocritat, amb "l'anar fent" que encara hi ha en nosaltres.

És posar l'amor per damunt de les petiteses que sovint ens separen dels altres.

És sentir que formo part d'una comunitat cristiana en la qual sóc acollit i estimat i que en mi no hi ha exclusió per a ningú.

És fer fora de mi tot egoisme, tota hipocresia, tot orgull, tota por, tot allò que no em deixa ser jo mateix.

És saber-nos protagonistes de la història, reconèixer que hem estat inserits, submergits en el camí de Jesús. Un camí difícil, però també ple d'esperança i amor. Un camí que dóna plenitud i que em porta de la mà del Ressuscitat a la gran festa del Cel.

La Resurrecció de Crist ens empeny a descobrir que allò que semblava impossible, forma ja part de la nostra història d'una vegada i per sempre.

Crist és la vida que no pot quedar 'sepultada'.

Per això la Pasqua ens convida i ens obliga a ser esperança en un món que a vegades s'apaga, ressuscitant-lo amb el testimoni de l'amor, del servei, de la lluita per la veritat, de la confiança i l'amor, del perdó i la reconciliació, de la generositat i l'entrega.

Déu avui treu la llosa que manté tancada la nostra esperança i ens convida a buscar el que realment val la pena, sense por a somiar, sense por als grans ideals, sense por a arriscar-se a donar la vida perquè Déu la ressuscitarà com ha fet amb el seu Fill.

Déu manté la seva Paraula: no tinguem por !



**«El crucificat ha ressuscitat, ...
ara va davant vostre a Galilea ...allà el veureu»
(de l'evangeli de Mt 28, 5-7)**

Que la Pasqua de Jesucrist ens ajudi
a recuperar el sentit profund
de la vida senzilla de cada dia! Bona Pasqua!

Aquesta setmana...

Dilluns, 18	20.30 - No hi ha Pregar la Paraula C.M.
Dimarts, 19	Reunió arxiprestal de preveres
Dimecres, 20	09.00 - 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50 10.00 - 12.00 Trobada Espai familiar de Càritas 17.30 - loga, Harmonització vital a ST
Dijous, 21	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Dissabte, 23	Festa de Sant Jordi
Diumenge, 24	Dia de la Missió claretiana

Un retrat de Jesús de fa 2.000 anys?

A la catedral de Torí s'hi guarda una tela de lli d'uns quatre metres de llarg, en què hi apareixen dues imatges –l'una frontal i l'altra dorsal– d'un home. Aquest home presenta ferides al cap i al cos, amb moltes taques de sang. La imatge sembla un negatiu fotogràfic, però les taques de sang són en positiu. És el Sant Llençol (o Sudari) de Torí. La tradició diu que la imatge que l'omple, és la imatge de Jesús de Natzaret que hauria estat amortallat amb aquest llenç. Això diu la tradició, però l'Església no ha volgut dir res sobre la seva autenticitat... Perquè qui ha de parlar primer, és la ciència.

N'hi ha que aviat ho tenen resolt! Sense ni haver obert el dossier per saber què es discuteix, ells ja pontifiquen: és una falsificació pictòrica dels segles XIII o XIV. I ho diuen sense adonar-se que obren molts problemes i no en solucionen cap.

Per exemple: 1) com pot ser que no coneguem l'autor de la falsificació així, perquè hauria de ser una mena de Leonardo da Vinci: imaginar un negatiu fotogràfic cinc-cents anys abans que s'inventés la fotografia, té el seu mèrit!; 2) Té mèrit també pintar sense pintura: Tots els qui han estudiat la tela diuen que no hi ha cap pigment: el color ve donat per un socarrim molt estrany; 3) el que sí que hi ha és sang, del grup sanguini AB, molt freqüent a Judea; 4) Hauria tingut la santa paciència de incloure-hi grans d'una quarantena de pòllens exclusius de Palestina (durant el més d'abril!). (Potser és demanar-li una mica massa a un falsificador desconegut...)

Sembla que no s'ha trobat cap explicació física per a esclarir l'alta precisió de la imatge. És ben bé un misteri saber com i què va formar la imatge. Ara bé, més enllà de la parafernàlia científica i tecnològica, el creient és molt lliure de dir allò que el cor li insinua: «*És el retrat d'un Senyor que jo conec: Jesús de Natzaret, el Senyor!*» (I ningú no li podrà demostrar que no ho sigui!) [Pere Codina-Mas]

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

<https://cordemariasanttomas.org/>

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67